MILAN — INTER, CRIZĂ PARALELĂ!

Tempi passati...

Pentru frumosul Milano, capitala de altă dată a fotbalului italian, zilele de azi sînt grele. „San Siro" nu mai e plin ca odinioară, cînd juca marele Internazionale sau marele A.C. Milan, echipele ce ofereau squadrei azzurra nu numai oamenii de bază, ci chiar 11-le complet. Acum, și negru-albaștrii și roș-negrii, adică și Internazionale și A.C. Milan, marile rivale și marile prietene, și-au dat mîna undeva spre mijlocul clasamentului și sînt departe de Lazio echipa care, împotriva oricăror așteptări, zboară cu toate pînzele sus prin campionatul italian. **„Dă-i drumul lui Herrera pînă nu e prea tîrziu !"**, urlă „tifosii" lui Internazionale în urechea președintelui **Fraizzoli** ; suporterii lui Milan, exasperați de golurile încasate, au devastat frumosul club aflat chiar vis-á-vis de celebrul Dom din mijlocul orașului.

Herrera și **Rocco,** odată arbitri ai calcio-ului, nu mai au acum nici un cuvînt. Și cu cîtă rîvnă nu pornise **Don H.H.** la reconstituirea echipei ce o dusese altă dată pe culmile gloriei : și ce frumos vorbea **Rocco,** la începutul campionatului, despre A.C. Milan, despre șansele formației sale la titlu. Dar „magul" (58 de ani) este acum în spital, trimis la pat de un infarct, iar **Rocco** (62 de ani) și-a dat demisia și a plecat în orașul său natal, Trieste, unde, probabil, își va relua vechea sa îndeletnicire de măcelar.

Milano a pierdut astfel, în numai cinci zile, două mari personaje ale fotbalului său.

Criza a izbucnit acum, dar ea mocnea de mai multă vreme. Mai întîi, **Herrera** a fost aspru contrat de „tifosi" cu prilejul înlăturării lui **Corso,** jucătorul cu un sting de aur, adulatul mulțimilor. Nereușitele ce au urmat în campionat — deși antrenorul anunțase cu surle și trîmbițe renașterea marelui Inter — au alimentat nemulțumirile, fiind puse și pe seama lipsei lui **Corso** din formație. Pînă a plecat la spital, **H.H.** punea nereușitele echipei sale pe seama arbitrilor : **Lo Bello** (la Florența), **Serafini** (la Torino), **Gonella** (la Genova) și **Cantelli** (la Cagliari) i-ar fi „luat" lui Inter, după afirmațiile antrenorului nu mai puțin de patru puncte **„cu care ar fi fost lîngă Lazio"**, afirma el.

Apoi, **Rocco.** După ce totul părea că merge bine mai ales după victoria de la 9 ianuarie asupra lui Ajax (1—0) în a doua ediție a Supercupei Europei, a venit acel 0—6 de la Amsterdam care a spulberat totul. Înfrîngerea de la Cesena, în fața promovatei cu același nume, a turnat gaz peste foc și a făcut ca scandalul să izbucnească, iar **Rocco,** antrenor de 27 de anii dintre care ultimii nouă la A.C. Milan, să fie opus președintelui clubului, **Butiechi,** cu toate că a cucerit cu A.C. Milan aproape toate titlurile posibile. Și **Rocco,** datorită proastei poziții a echipei în clasament (Milan pornise în clasament — reamintim — pentru cucerirea titlului) și-a dat demisia.

Înainte de a pleca la Trieste, **Rocco** a dorit să-i facă o vizită prietenului său, **Helenio Herrera,** la spitalul Ronzoni din Milano, unde acesta este internat. Dar n-a avut noroc, orice vizită fiind interzisă.

O adevărată epocă se încheie la Milano, epoca „magilor".

E trist crepusculul zeilor...

Se vorbește acum de reînnoirea celor două echipe, dar și de succesorii celor doi. La A.C. Milan se șoptește că ar fi fost ales înlocuitorul lui **Rocco.** Astfel, se vorbește de suedezul **Liedholm,** acum la A.S. Roma, care împreună cu **Brighenti** (de la Lecco) și **Vitali** (de la Varese), să alcătuiască un triumvirat. Un alt posibil e **Radice,** tînărul care a promovat pe Cesena în A, iar acum e aplaudat, împreună cu echipa lui actuală, Fiorentina, în campionat. Se mai vorbește și de venirea lui **Antonio Sbardella,** fostul arbitru, de la Lazio, ca director tehnic al echipelor lui Internazionale. Alte nume în discuție : **Fabbri** (fără angajament), **Giagnoni** (Torino) și **Pesaola** (Bologna). Ultimele trei nume sînt vînturate și în tabăra lui A.C. Milan. Dar **Giagnoni** și-a reînnoit recent contractul cu A.C. Torino. Cît despre italo-argentinianul **Pesaola,** se crede că greu va pleca de la clubul pe care a reușit în scurtă vreme să-l transforme în bine. Poate — cine știe ? — **Fabbri** va fi acela care...

Deocamdată Inter a fost încredințată lui **Masiero** (40 de ani) adjunctul lui **Herrera,** un bun mijlocaș la vremea lui, iar A.C. Milan a rămas în mîinile lui **Maldini** (42 de ani) fostul mare jucător, care multă vreme a rămas în umbră, așteptînd momentul potrivit pentru atac. Și acesta, iată, a sosit...

Mircea TUDORAN

Carnet extern

ARTA RECONSTRUCȚIEI

Antrenorii mari și mici, din toate timpurile, au cerut — cînd e vorba de operația inevitabilă și ritmică a remanierii, a reconstruirii unei echipe — și răgaz, și înțelege, și ambiții necondiționate. Pretențiile sînt logice, sînt rezonabile. Pentru că o asemenea acțiune presupune nu numai cîteva condiții legate de competența tehnicianului care o dirijează, de efectivul de oameni proaspeți, ci și de conjunctură ; unii merg pînă acolo încît spun că doza de inspirație joacă și ea un rol, după cum un cuvînt greu de spus îl au și primele rezultate, deci factorul psihologic. Ne dăm seama cît de complexă e această renovare de care fotbalul nu absolvă nici o formație.

Așa fiind, se vorbește ca despre un lucru ideal și rar întîlnit atunci cînd remanierile se fac din mers, cînd operația reușește fără să fie nevoie de sacrificii. Puțini sînt antrenorii care s-au bucurat, pe lîngă condițiile de care pomeneam și de efectele propriilor calități, și de împrejurări care să le permită asemenea isprăvi. Există însă unul care a depășit multe recorduri în această privință ; e Jock Stein, *directorul tehnic al lui* Celtic Glasgow. *O să vă spunem că Stein a efectuat două fundamentale remanieri cu echipa lui fără să cedeze titlul scoțian.* Celtic e de opt ediții, fără întrerupere, campioană ! *In anii cînd* Stein *a venit la* Glasgow, *formația lui arăta așa :* Simpson — Craig, Gemel — Murdoch, Mc Neil, Clark — Johstone, — Wallace, Chalmers, Auld, Lenox. *E unsprezecele care cîștiga* „Cupa campionilor europeni" *ediția 1966/67, supunînd pe* Internazionale, *provocîndu-i prima mare avarie în perioada anilor ei de reușite strălucitoare.*

De atunci, Stein *a schimbat două formule sub tricourile lui* Celtic. *Și-a atras nenumărat animozități din partea celor la care a renunțat. Au fost zile cînd amenințările curgeau, cu zecile, la telefonul lui. Și din partea suporterilor cărora idolii le erau îndepărtați și din partea ex-titularilor înșiși.* Stein *a rezistat de fiecare dată și de fiecare dată rezultatele i-au fost aliate.* „Altfel dispăream în cîteva ore din Glasgow..." *mărturisea el, recent, unui ziarist din Londra care a făcut o largă prezentare a suitelor renovărilor sale la* Celtic. *Mijlocul principal al obținerii reconstrucției din mers, subliniază* Stein, *e apropierea rezervelor de titulari, ca valoare, ca posibilitate de exprimare. Adică să ai totdeauna gata pregătiți de intrare în scenă un grup de 3—4 jucători foarte tineri, foarte talentați și ambițioși. Mai vorbește și despre altele* Stein, *dar poate va exista vreo ocazie să-i prezentăm și noi pe larg experimentele atît de reușite de la* Celtic. *Acum, am vrut să atragem doar atenția asupra lor, ca un caz aproape unic în fotbalul de performanță.*

Eftimie IONESCU

P.S. „Testul Geaici" — *succes total. Încă o filă remarcabilă la dosarul unei activități, și așa remarcabile, a cunoscutului internațional iugoslav. Cum tot aici ne întrebam cum o să joace* Geaici *un meci infernal, după un an de absență din teren, tot aici trebuie să înserăm și reușita tentativei sale și felicitările noastre.*

L-AȚI UITAT PE JUAN ALBERTO SCHIAFFINO ?

- **FAIMOSUL ATACANT DIN MONTEVIDEO JUDECĂ FOTBALUL DE LA DISTANȚĂ**
- **„CEI CARE AU OBȚINUT CALIFICAREA TREBUIE SĂ JOACE ȘI LA MÜNCHEN..."**
- **SELECȚIONATA URUGUAYANĂ — IERI ȘI ASTĂZI**

Cum arată cifrele de pe ele, aproape 20 de ani separă aceste fotografii : în cea din stînga, **Schiaffino** după o mare victorie cu **A.C. Milan** ; în cealaltă, **Schiaffino,** astăzi.

Sîntem siguri că numai pomenirea numelui vă readuce în minte perioada cînd acest elegant înaintaș a reușit să intre — pentru mai mulți ani — în primele cinci locuri ale atacanților mondiali ai epocii. **Juan Alberto Schiaffino...** numele acesta a apărut pe jumătate din prima pagină a ziarului **„O Globo"** din Rio în seara celei mai triste zile a fotbalului brazilian, seara lui 16 iulie 1950. Atunci, **Schiaffino,** în primul rînd el, învinsese echipa de fachiri brazilieni, răpindu-i titlul suprem. **„Fizic longilin... aspect de jucător fragil dar ascunzînd o nebănuită rezistență... elegant în toate mișcările, un maestru al paselor cu efect de surpriză și de mare finețe..."** sînt cîteva dintre cuvintele cu care îl caracterizează în a sa **„Enciclopedie a fotbalului"** cunoscutul ziarist francez **Jacques Ferran.** Făurindu-și celebritatea, în anii '50 sub culorile lui **Penarol, Schiaffino,** născut-crescut la **Montevideo,** va deveni, prin apariția lui la ediția braziliană a probei mondiale, un jucător de mare autoritate și prestigiu. Pentru că el a însoțit fiecare intrare în teren de o comportare ireproșabilă sub raportul sportivității. Tot ceea ce s-a spus sau s-a scris despre el în 1950, mai cu seamă în **America de Sud,** s-a repetat în Europa patru ani mai tîrziu. Sub „cravașele" sale, **Uruguayul** a sprintat pînă în semifinale și doar cîteva momente de mare inspirație ale faimoasei echipe a **Ungariei,** în prelungiri, au scos-o din cursă. Campionatul acela l-a oprit pe **Schiaffino** în **Europa. A. C. Milan și Roma** l-au avut în formațiile lor și **Schiaffino** a jucat din 1954 pînă în 1962 în peninsula italiană. Și a jucat admirabil, lăsînd frumoase amintiri. S-a întors, apoi, acasă și — lucru curios — a plecat și din lumea fotbalului. A plecat cu fapta dar nu și cu preocupările. Săptămînile trecute, un redactor al ziarului **„Corriere della Sera"** l-a vizitat la **Montevideo. „Îl studiez cu atenție,** povestește reporterul din **Milano** reîntîlnirea cu Schiaffino. **Dacă există unii care au descoperit secretul de a nu se lăsa pradă trecerii timpului, apoi Schiaffino e unul dintre ei. Dacă nu aș ști că sînt acum, aici, aș putea foarte bine să-i spun : Hai Juan, e tîrziu te așteaptă Carniglia la antrenament...."** Cînd îi mărturisesc gîndurile mele ride din toată inima, tot așa cum o făcea după un meci greu cînd cineva îi spunea că a fost magistral. **„Da, asta e o victorie mai mare ca oricare"**, observă el. Deși reținut de profesia sa de agent imobiliar, **Schiaffino** e perfect informat cu tot ce se întîmplă în lumea fotbalului uruguayan și mondial.

„Din nefericire, în America de Sud își făcuse loc, în anii cînd m-am întors din Europa, tactica uritei, acelei fără de ambiții defensive. Nici Sivori sau eu nu am importat-o. Au fost sezoane în șir cînd îmi displăcea pur și simplu să mă mai duc la fotbal. Uruguayul, mai cu seamă, era campioana acestei mentalități. Din fericire, în sezoanele din urmă lucrurile s-au mai schimbat. E vizibilă o reîntoarcere spre jocul care a făcut faima și stima pentru fotbalul sud-american." Întrebat dacă poate face o diferență între tehnica celor trei prestigioase reprezentante ale „continentului fierbinte", **Schiaffino** răspunde : **„Da. Brazilienii, ca și argentinienii, lovesc balonul într-un mod mai rafinat, cu mișcări feline. Noi, uruguayenii, sîntem mai puțin maeștri în aceste contacte cu balonul. Probabil că tocmai de aceea și tacticile formațiilor noastre au fost dintotdeauna mai reci, mai realiste. Și mai e ceva ! Fotbalul uruguayan a trecut — mai accentuat decît alte țări — printr-o criză de atacanți, probabil și din pricina tacticii amintite. Asta a dus la adoptarea unei dimensiuni foarte zgîrcite a rolului compartimentului ofensiv la competițiile supreme din 1966 și 1970. Sper ca, pentru 1974, situația să se schimbe. Au apărut cîțiva înaintași de indiscutabilă clasă, așa că întreg eșafodajul tactic al reprezentativei se va schimba. Morena și Milar pot deveni, după opinia mea, două dintre vedetele lui „Weltmeisterschaft". Și, cu atît mai mult, găsesc că o neloială și neutil ca pentru turneul final din R. F. Germania să fie solicitați jucătorii de peste hotare — Mazurkiewicz, Ancheta, Rocha, Esparrago, etc. Adică e drept ca unii să cucerească locul din turneul final și alții să se bucure de onorurile acestei victorii ?"** Și cum vede **Schiaffino** selecționata Uruguayului, ediția 1974 ? **„Va fi o echipă care nu își va mai permite pauzele, incetineala din acțiuni ca în Mexic. Va fi o echipă cu 40% mai puternică în atac, mai rapidă, o formație care își propune un marcaj om la om, ceea ce reprezintă de acum o fundamentală schimbare pentru cei care au văzut-o pe stadioanele engleze sau mexicane. Cel puțin asta e credința mea..."**

În ciuda rivalității, **Helenio Herrera** și **Nereo Rocco** erau buni prieteni. Erau — cînd a fost făcută fotografia — mulțumiți și fericiți : Inter și A.C. Milan dădeau tonul în fotbalul italian...

SUCCESUL FOTBALULUI DE SALĂ LA MOSCOVA

Cu toate că iarna aceasta a fost blîndă, în Uniunea Sovietică echipele nu au ieșit în aer liber decît în regiunile din sud, acelea unde soarele bate tot timpul. În nord, la Moscova și mai ales la Leningrad, hocheiul a fost stăpîn, dar a cunoscut în perioada aceasta puternica rivalitate a fotbalului. A fotbalului de sală care a cucerit inimile suporterilor sovietici, nelăsînd vreun loc liber în uriașele săli de sport din cele două orașe.

Inițiativa organizării, în capitala U.R.S.S., a unui prim turneu de fotbal în sală, reunind în ajunul noului sezon marile echipe ale Moscovei (cu excepția lui Dinamo, plecată în turneu peste hotare) a fost un mare succes. Fotbaliștii au evoluat pe un teren cu o lungime de 60 m și o lățime de 31 m ; dimensiunile porții au fost fixate la 2x3 m, acelea ale suprafeței de pedeapsă la 14x12,5 m, iar punctul de execuție a penalty-ului a fost stabilit la 8 m de poartă. Odată particularitățile terenului stabilite, promotorii turneelor au studiat multă vreme particularitățile care se vor impune arbitrajului, adoptînd o formulă complexă care necesită un corp de șase arbitri : unul de cîmp, doi în spatele porților, un secretar și doi cronometrori ai timpilor de penalizare. Pentru că, la fel ca la hochei pe gheață, infracțiunile sau brutalitățile au fost pedepsite cu eliminări de pe teren pentru trei sau cinci minute. Alte particularități : cornerele sînt executate cu mîna, degajările nu pot să depășească linia de mijloc. În sfîrșit, o ultimă inovație : suprimarea ofsaidului.

Succesul turneului se poate constata din faptul că seară de seară la Palatul sporturilor din Moscova erau prezenți cîte 12 000 de spectatori, ceea ce i-a incitat pe organizatorii din Leningrad care au pus pe picioare, în scurtă vreme, un al doilea turneu ce a cunoscut un succes tot atît de mare.

Competiția de la Moscova s-a încheiat prin victoria formației Spartak, urmată de T.S.K.A., Torpedo și Lokomotiv. Cel mai bun șuteur a fost ANDREEV de la Spartak, datorită celor cinci goluri marcate.

Fotbalul de sală, se poate spune, i-a cucerit pe spectatorii moscoviți.